

Čj. UOOU-02630/14-9

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 2. května 2014 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: ..., soudní exekutor, se sídlem ..., IČ: ..., v souvislosti se zpracováním osobních údajů povinných při vedení exekuce, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., uvedl v usnesení o nařízení dražebního jednání – dražební vyhlášce čj. ... ze dne 24. ledna 2014 rodné číslo povinného, ..., nar. ..., a to bez jeho souhlasu,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje způsobem, který neodpovídal stanovenému účelu, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 4.000 Kč
(slovy čtyři tisíce korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu

osobních údajů (dále jen „Úřad“) čj. UOOU-02630/14-5 ze dne 8. dubna 2014, který byl účastníku řízení, ..., soudnímu exekutorovi, doručen dne 8. dubna 2014. Podkladem pro vydání příkazu byl spisový materiál Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Obvodního oddělení Vítkov, čj. KRPT-40895-5/ČJ-2014-070619, který byl Úřadu doručen dne 10. března 2014 a který je součástí spisového materiálu tohoto správního řízení. Dne 15. dubna 2014 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti výše uvedenému příkazu. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán pokračoval ve správním řízení.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že účastník řízení, jako soudní exekutor, uvedl v usnesení o nařízení dražebního jednání – dražební vyhlášce čj. ... ze dne 24. ledna 2014 osobní údaje ..., a to v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště, rodné číslo a údaje týkající se exekuce proti Dražební vyhláška byla mj. následně zveřejněna na elektronické úřední desce města Budišov nad Budišovkou umístěné na jeho webových stránkách (www.budisov.eu) a též na úřední desce města Budišov nad Budišovkou umístěné na veřejném prostranství před městským úřadem.

Policii České republiky podal dne 25. února 2014 vysvětlení ..., nar. ..., který je místostarostou města Budišov nad Budišovkou, a který uvedl, že vedení elektronické úřední desky umístěné na webových stránkách města i úřední desky před městským úřadem má na starosti

Dne 5. března 2014 podala na Policii České republiky vysvětlení ..., nar. ..., zaměstnankyně městského úřadu, která uvedla, že na úřední desku města Budeč nad Budišovkou umístila předmětnou dražební vyhlášku poté, co byla městu doručena soudním exekutorem Obsah dražební vyhlášky nijak neměnila, protože v rámci školení (kopie osvědčení o absolvování školení je součástí spisového materiálu), kterého se zúčastnila, bylo účastníkům sděleno, že město nesmí měnit obsah dražebních vyhlášek a ani za něj neodpovídá. Tímto se ... řídila a vyvěsila dražební vyhlášku v tom stavu, ve kterém byla městu doručena.

V podaném odporu účastník řízení uvedl, že jako soudní exekutor pověřený pravomocným usnesením Okresního soudu v Opavě, čj. ..., provedením exekuce na majetek povinného ..., vydal dne 24. ledna 2014 usnesení čj. ..., kterým rozhodl o nařízení dražebního jednání ve věci prodeje nemovité věci povinného. Takto vyhotovené usnesení, obsahující identifikaci povinného včetně jeho rodného čísla, v souladu s § 336 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, odeslal všem subjektům, kterým má povinnost rozhodnutí doručit.

Účastník řízení se ztotožňuje v názoru se správním orgánem v rozsahu, že jako soudní exekutor je při své činnosti oprávněn využívat rodná čísla účastníků exekučního řízení, též je oprávněn rodná čísla využívat např. při podání žádostí o součinnost. Nesouhlasí však s výkladem správního orgánu, podle něhož neukládají žádné procesně právní předpisy povinnost označovat osoby ve svých rozhodnutích či jiných listinách rodným číslem (s výjimkou exekučního příkazu a příkazu k úhradě nákladů exekuce). Podle § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), se pro účely exekučního řízení použijí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu. Proto je podle účastníka řízení třeba se předně zabývat tím, jakým způsobem lze identifikovat účastníky řízení v rozhodnutích vydávaných právě s využitím ustanovení tohoto zákona. Podle § 169

odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. se ve vyhotovení usnesení uvede mimo jiné označení účastníků. Jakým způsobem má rozhodující orgán toto označení provést, zákon v tomto ustanovení nespécifikuje, nicméně literatura jako např. Ljubomír Drápal, Jaroslav Bureš, Občanský soudní řád I, II, 1. vydání, Praha, C. H. Beck, 2009, str. 1079 – 1090, odkazuje v případě identifikace účastníků řízení v rozhodnutích soudů, tedy i soudních exekutorů, na obecné ustanovení § 79 zákona č. 99/1963 Sb., které uvádí jako jeden z možných identifikátorů účastníka – fyzické osoby též rodné číslo. Nadto účastník řízení v odporu uvedl, že právní předpisy po novelizacích účinných ode dne 1. ledna 2013 upravují identifikaci účastníka řízení – fyzické osoby i pro účely výkonu rozhodnutí v § 261 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. a pro účely exekučního řízení v § 38 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb.

Dále účastník řízení uvedl, že pro zajištění nejvyšší míry právní jistoty všech subjektů, kterých se řízení může dotknout, se jeví nezbytným co nejpřesnější identifikace účastníka řízení – fyzické osoby, včetně jeho rodného čísla. V tomto směru odkázal na důvodovou zprávu k návrhu zákona č. 396/2012 Sb., o změně občanského soudního řádu a změně souvisejících zákonů. Tento zákon ukládá soudnímu exekutorovi povinnost v exekučním příkazu a příkazu k úhradě nákladů exekuce uvést u povinného též jeho rodné číslo, lze-li ho zjistit. Úmysl zákonodárce přispět k co nejvyšší právní jistotě všech subjektů, kterých se řízení může dotknout, spočívající ve snížení možnosti záměny osob, na které by mohlo dopadnout exekuční řízení, je zřejmý.

K tomuto účastník řízení dále uvedl, že pokud zákonodárce u základních typů rozhodnutí soudního exekutora vydaných podle exekučního řádu (tj. u exekučního příkazu a příkazu k úhradě nákladů exekuce) uznal nutnost identifikace povinného rodným číslem, jeví se účastníkovi řízení závěr správního orgánu, že je tento výčet rozhodnutí konečný, nelogický. Usnesení o nařízení dražebního jednání doručuje soudní exekutor podle § 336c zákona č. 99/1963 Sb. nejenom účastníkům řízení, ale i dalším subjektům, které musí mít jistotu v přesné identifikaci povinného, zejména věřitelům povinného, kteří jsou tímto způsobem zpraveni o probíhajícím zpeněžení majetku jejich dlužníka včetně možnosti přihlásit se se svou pohledávkou k uspokojení z výtěžku zpeněžení.

Dále účastník řízení odkázal na úpravu a podobnost exekučního řízení s insolvenčním řízením [v § 7 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), je vyjádřeno subsidiární použití občanského soudního řádu], v němž se identifikace dlužníka jeho rodným číslem připouští a rozhodnutí obsahující identifikaci dlužníka jsou běžně zveřejňována. Zde ale účastník řízení nedohledal povinnost udělení souhlasu dlužníka s užitím jeho rodného čísla. Obě řízení, insolvenční i exekuční, slouží k uspokojení práv subjektů, které mají zájem na co nejpřesnější identifikaci svého dlužníka.

Účastník řízení učinil v odporu závěr, že ho správní orgán pokutuje nikoliv za jednání, které je nezpochybnitelně správním deliktem, ale za jednání, které vychází z jeho odlišného právního názoru. Proto uvedl, že se správního deliktu nedopustil a žádá, aby takto i správní orgán po zrušení příkazu rozhodl.

K předmětu správního řízení správní orgán obecně uvádí, že účastník řízení při výkonu své činnosti exekutora shromažďuje a dále zpracovává osobní údaje účastníků exekučního řízení a je tedy správcem osobních údajů ve smyslu

§ 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. Jedním z takto zpracovávaných údajů je také rodné číslo, které je nepochybně osobním údajem ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb.

Podle § 13 odst. 9 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), je oprávněna užívat nebo rozhodovat o jeho využívání v mezích stanovených zákonem výlučně fyzická osoba, které bylo rodné číslo přiděleno, nebo její zákonný zástupce; jinak lze rodné číslo využívat jen v případech stanovených v § 13c zákona č. 133/2000 Sb. Podle § 13c odst. 1 písm. a) zákona č. 133/2000 Sb. lze rodné číslo využívat, jen jde-li o činnost ministerstev, jiných správních úřadů, orgánů pověřených výkonem státní správy, soudů, vyplývající z jejich zákonem stanovené působnosti, nebo notářů pro potřebu vedení Centrální evidence závětí. Podle § 28 zákona č. 120/2001 Sb. se úkony exekutora při provádění exekuce považují za úkony exekučního soudu, proto lze konstatovat, že soudní exekutor je oprávněn využívat při své činnosti rodná čísla. Tento závěr vyplývá také z ustanovení § 33a odst. 3 písm. e), § 33a odst. 4 písm. e) a § 33a odst. 5 písm. d) zákona č. 120/2001 Sb., podle kterých lze soudním exekutorům pro vedení exekuce poskytnout z informačního systému evidence obyvatel, z informačního systému cizinců a z registru rodných čísel mimo jiné také rodné číslo fyzické osoby. Současně ale Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 1 As 36/2008-77 judikoval, že účelem zpracování rodného čísla je zjištění co nejrychlejšího a nejefektivnějšího provedení exekuce a smyslem poskytnutí rodného čísla osoby, na jejíž majetek byla prohlášena exekuce, je umožnit vyšetření majetkové situace povinného exekutorem. Exekutor tak využívá znalost rodného čísla při podávání žádosti o součinnost dle zákona č. 120/2001 Sb., avšak žádné procesně právní předpisy neukládají exekutorovi povinnost označovat osoby ve svých rozhodnutích či jiných listinách rodným číslem [pozn. správního orgánu od 1. ledna 2013 s výjimkou exekučního příkazu a příkazu k úhradě nákladů exekuce, viz § 48 písm. d) a § 88 odst. 2 písm. d) zákona č. 120/2001 Sb.]. Exekutor tedy nemůže neomezeně nakládat s rodným číslem, ale musí při jeho používání současně respektovat ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., podle něhož je správce povinen zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly při výkonu činnosti exekutora shromážděny.

Účastník řízení dovozuje své oprávnění používat rodná čísla i v dražebních vyhláškách ze spojení § 169 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., které stanovuje obsahové náležitosti vyhotovení usnesení, přičemž jednou z náležitostí je označení účastníků, a § 79 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., podle kterého návrh na zahájení řízení musí kromě obecných náležitostí obsahovat jméno, příjmení, bydliště účastníků, popřípadě rodná čísla nebo identifikační čísla účastníků. Taková argumentace je však právně vadná. To, že účastník může být v návrhu (tj. v úkonu činěném jiným účastníkem) označen rodným číslem, nezakládá soudnímu exekutorovi právní titul k tomu, aby používal rodná čísla neomezeně ve všech listinách, které označení povinného vyžadují. Jak již uvedl sám účastník řízení přijetím zákona č. 396/2012 Sb. byl s účinností od 1. ledna 2013 novelizován i exekuční řád. Změna se projevila u exekučního příkazu [§ 48 písm. d) zákona č. 120/2001 Sb.] a příkazu k úhradě exekučních nákladů [§ 88 odst. 2 písm. d) téhož zákona], v nichž je nyní výslovně stanovena povinnost označit povinného rodným číslem, lze-li ho zjistit. Pokud zákonodárce tuto změnu učinil pouze u těchto dvou konkrétních úkonů v exekučním řízení, je zjevné, že v souladu s ústavní zásadou pro činnost orgánů veřejné moci (státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat

jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon), nelze tuto možnost svévolně rozšiřovat na další, resp. veškerá právní jednání soudního exekutora. Jinak řečeno, pokud by byla relevantní právní argumentace účastníka řízení odkazující ve svém důsledku na obsah § 79 zákona č. 99/1963 Sb., byla by změna provedená zákonem č. 396/2012 Sb., která exekutorům umožňuje použít rodné číslo pro identifikaci osob v exekučním příkazu a v příkazu k úhradě exekučních nákladů, zcela zbytečná.

Pokud se týká argumentu účastníka řízení spočívajícího v zajištění co nejvyšší míry právní jistoty, uvádí správní orgán následující. Pro dražební vyhlášku je z logiky věci nejpodstatnější otázka předmětu dražby. Kdo je povinným není pro konání dražby z hlediska možného zásahu do práv jakýchkoli osob nijak rozhodující, a tedy není zjevné, proč účastník řízení trvá na identifikaci rodným číslem právě v tomto typu listiny. Současně správní orgán upozorňuje na ustanovení § 336c odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., podle kterého soud vyvěsí na úřední desce soudu dražební vyhlášku a požádá obecní úřad, v jehož obvodu je nemovitá věc, aby vyhlášku nebo její podstatný obsah uveřejnil způsobem v místě obvyklým. Z tohoto ustanovení plyne, že není nutností zveřejňovat dražební vyhlášku se všemi údaji, ale je např. možné některé osobní údaje znečitelnit či vynechat.

Za zcela irelevantní pak považuje správní orgán odkaz účastníka řízení na právní předpisy upravující problematiku insolvenčních řízení. S ohledem na výše uvedené je nemožné rozšiřovat oprávnění orgánu veřejné moci, kterým je i soudní exekutor, prostřednictvím právních předpisů, které na jeho činnost v konkrétním případě vůbec nedopadají.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny.

Při stanovení výše sankce bylo jako k přitěžující okolnosti přihlédnuto ke skutečnosti, že účastník řízení je podle zákona č. 120/2001 Sb. orgánem veřejné moci a jako takový by si měl být vědom svých povinností vyplývajících mu z právního pořádku České republiky včetně skutečnosti, že v důsledku jeho jednání dojde též ke zveřejnění rodného čísla povinného v dražební vyhlášce, a to bez jeho souhlasu. Jako k další okolnosti zvyšující závažnost jednání bylo přihlédnuto k charakteru rodného čísla, které je národním identifikátorem fyzických osob, a dále k tomu, že za obdobný správní delikt byla účastníkovi řízení Úřadem uložena pokuta již v roce 2010 a 2012. Jako k polehčující okolnosti správní orgán přihlédl k tomu, že k užití rodného čísla došlo v rámci exekučního řízení, ve kterém je jinak účastník řízení oprávněn s rodným číslem za účelem provedení exekuce nakládat, a že se nezákonné jednání týkalo pouze jedné osoby. Po souhrnném zhodnocení výše uvedených okolností případu uložil správní orgán sankci při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši

paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností Úřadu pro ochranu osobních údajů, který rozhodnutí vydal, proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 2. května 2014

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností